

Lozo & Partneri d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

VARŠAVSKA 16, 10 000 ZAGREB, HRVATSKA

T +385 1 4870 450 F +385 1 4870 452 E info@ured-lozo.hr

OIB 03919089153

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: St – 101/2021

Stečajni vjerovnik:

META SOLUTION d.o.o., OIB: 83151931623, Ulica Franje Milićevića 45, Zagreb,
zastupan po odvjetniku Krešimiru Pejiću iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o.

Stečajni dužnik:

FELICITER d.o.o. u stečaju, Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552

PODNEŠAK

stečajnog vjerovnika

kojim se očituje na žalbu Nove Hrvatske banke d.d.

Vjerovnik NOVA HRVATSKA BANKA d.d., Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595 (dalje u tekstu: NHB) u odnosu na rješenje pod poslovnim brojem St-101/21-49 od 17. siječnja 2023. podnio je žalbu u dijelu

- kojim je u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda svrstana tražbina META SOLUTION d.o.o. za usluge, OIB: 83151931623, Ulica Franje Miličevića 45, Zagreb (dalje u tekstu: Vjerovnik) u iznosu od 3.056.327,41 EUR (23.027.898,80 kn) te u dijelu u
- kojem je NHB upućen na pokretanje parnice protiv Vjerovnika radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetnih tražbina.

radi pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te se ovim podneskom Vjerovnik očituje na navode iz žalbe, a budući da se žalba odnosi na tražbine Vjerovnika.

NHB u žalbi u bitnom navodi da:

- u odnosu na tražbinu u iznosu od 10.853.940,53 kn nije jasno temeljem koje ovršne isprave je Vjerovnik prijavio tražbinu
  - u odnosu na tražbinu u iznosu 12.173.958,34 kn temeljem Rješenja Stpn-205/15 Vjerovnik nije stečajni vjerovnik za taj iznos
- pa da stoga treba pobijano rješenje preinačiti, a podredno predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Izneseni navodi NHB nisu osnovani, niti mogu rezultirati prihvaćanjem žalbe, i to:

a) jer je Vjerovnik za tražbinu u iznosu od 10.853.940,53 kn uz prijavu priložio **ovršne isprave** te se u prijavi izričito pozvao na njih:

- ***Zadužnica*** izdana na iznos od 6.000.000,00 kn od dana 03.05.2011. godine, solemnizirana dana 03.05.2011. godine od strane javnog bilježnika Zorana Jelavića pod poslovnim brojem: OV-5396/2011
- Sporazum o osiguranju potraživanja od dana 21.02.2013. godine, solemniziran dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Joze Rotima pod poslovnim brojem: OV-1712/2013, s **potvrdom ovršnosti**
- Prvi Aneks od dana 21.02.2013. godine Sporazuma o osiguranju potraživanja od dana 21.02.2013. godine, solemniziranog dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Joze Rotima pod poslovnim brojem: OV-1712/2013, a koji Aneks je solemniziran dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Joze Rotima pod poslovnim brojem: OV-1713/2013, s **potvrdom ovršnosti**
- Drugi Aneks od dana 21.02.2013. godine Sporazuma o osiguranju potraživanja od dana 21.02.2013. godine, solemniziranog dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Joze Rotima pod poslovnim brojem: OV-1712/2013, a koji Aneks je solemniziran dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Joze Rotima pod poslovnim brojem: OV-1714/2013, s **potvrdom ovršnosti**

stoga čudi kako je NHB zaključio da nije jasno temeljem koje ovršne isprave je Vjerovnik prijavio tražbinu, pogotovo jer ih i on sam navodi u žalbi kao ovršne isprave temeljem kojih je Vjerovnik prijavio tražbinu. Pogotovo je nejasan takav stav NHB, obzirom da se u Sporazumu o osiguranju potraživanja od dana 21.02.2013. godine, solemniziran dana 21.02.2013. godine od strane javnog bilježnika Jozе Rotima pod poslovnim brojem: OV-1712/2013, s potvrdom ovršnosti, izrijekom navodi iznos glavnice tog potraživanja (4.781.782,94 kn), a kako je Vjerovnik naznačio u obračunu potraživanja koji prileži prijavi.

Također, ističe se da NHB u odnosu na ovaj dio žalbe **ne navodi na koji je način pogrešno utvrđeno činjenično stanje niti koja je odredba materijalnog prava pogrešno primijenjena.**

Daljnji navodi NHB što jest ili nije relevantan dokaz da predmetna tražbina postoji ili da postoji u navedenom iznosu, svakako ne mogu biti predmet ovog dijela postupka. Unatoč tome, Vjerovnik ističe da je uz prijavu priložio cjelovitu dokumentaciju iz koje proizlazi osnova i visina njegove tražbine pa će NHB imati priliku argumentirati svoje osporavanje u parnici koju je dužan o tome pokrenuti.

Slijedom navedenog, žalbu NHB u odnosu na ovu tražbinu Vjerovnika potrebno je **odbiti kao neosnovanu.**

b) jer je Vjerovnik tražbinu u iznosu 12.173.958,34 kn **prijavio** na temelju **ovršne isprave - rješenja naslovnog suda, Stpn-205/15 od 18. siječnja 2016.** te nema nikakve pravne osnove da pobijano rješenje u tom dijelu bude ukinuto ili preinačeno, tj. nije osnovan navod NHB da je ta tražbina *neosnovano uvrštena u osporene tražbine.*

Naime, nesporno je:

- Da je Vjerovnik tu tražbinu prijavio kao stečajni vjerovnik
- Da je istu prijavio na temelju ovršne isprave
- Da je **stečajni upravitelj osporio tu tražbinu**
- Da je **NHB na ispitnom ročištu 12. siječnja 2023. osporio tu tražbinu**

pa je slijedom toga nejasno kako i **na temelju čega NHB žalbom traži da se tražbina koju je on sam osporio ne svrsta u osporene tražbine?**

NHB u odnosu na ovaj dio žalbe neosnovano navodi da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, pozivajući se na zahtjev za osiguranjem iznosa sukladno čl. 143. st. 2. SZ-a, obzirom da sud u ovoj fazi postupka ne odlučuje o zahtjevu za osiguranjem iznosa, slijedom čega nije niti mogao propustiti utvrditi da li je podnesen taj zahtjev.

Nadalje, pobijanim rješenjem nije došlo do povrede čl. 137. i 143. SZ-a, i to jer se o zahtjevu iz čl. 143. SZ-a ne odlučuje rješenjem o utvrđivanju tražbina, a u odnosu na čl. 137. SZ-a se ističe da je Vjerovnik osobni vjerovnik Dužnika koji u trenutku otvaranja stečajnog postupka ima prema

Dužniku tražbinu **utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom**, koja je vezana za odgovni uvjet, kako je i prijavljena. Po logici koju zauzima NHB, bilo koji vjerovnik kojem je tražbina osporena nije stečajni vjerovnik u smislu čl. 137. SZ-a, što je pogrešno tumačenje te odredbe. Položaj stečajnog vjerovnika u smislu čl. 137. SZ-a stječe se podnošenjem prijave tražbine stečajnom upravitelju (o tome jasno govori i praksa i teorija, npr. *Komentar Stečajnog zakona, autorice Jelene Čuveljak, izdanje Narodne novine, Zagreb, 2018., str. 455.*), dok sve ostalo što NHB navodi predstavlja raspravu o osnovanosti tražbine, o čemu se odlučuje u parničnom postupku.

Stečajni postupak je po svojoj pravnoj prirodi izvanparnični postupak i u okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje niti raspravljanje o spornim činjenicama (o tome **VSRH Revt-221/09** – „*Stoga rješenjem stečajnog suca o upućivanju u parnicu koje je doneseno u stečajnom postupku, za revidenta stečajni postupak nije okončan jer će se ovisno o ishodu parničnog postupka na koji je upućen za njega stečajni postupak nastaviti uvrštavanjem ili neuvrštavanjem njegova potraživanja u tablicu iz čl. 177. SZ-a s svim daljnjim učincima u konkretnom stečajnom postupku.*“; **VTSRH Pž-732/16** – „*U konkretnom slučaju, s obzirom na činjenicu da je stečajni upravitelj tražbinu osporio, a da osporavanje nije otklonjeno, pravilno je prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 177. st. 2. i 3. SZ-a, utvrdio u kojem je iznosu tražbina osporena. Razlozi koje žalitelj u prilog osnovanosti tražbine ističe u žalbi, ne mogu se ispitati u izvanparničnom stečajnom postupku, već se o tome u okviru parničnog, kontradiktornog, postupka trebaju izvoditi dokazi i odlučiti o osporenoj tražbini.*“, **VTSRH Pž-5279/16** – „*Žalitelj tvrdnjama iznesenim u žalbi nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Stoga, žalba protiv rješenja kojom je vjerovniku osporena tražbina kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i u kojem je vjerovnik upućen u parnicu radi njenog utvrđivanja, nije osnovana. Odlučna je činjenica da je stečajni upravitelj prijavljenu tražbinu u ovom stečajnom postupku osporio i da osporavanje nije otklonjeno, slijedom čega je rješenje u odnosu na žalitelja pravilno i zakonito. Žalitelju preostaje dokazivati osnovanost svoje tražbine u parnici radi utvrđivanja osporene tražbine, sve sukladno odredbi čl. 177. st. 3. i čl. 178. st. 1. i 2. SZ-a, kako je to pravilno odredio prvostupanjski sud.*“).

Navedeno proizlazi čak i iz presude koju je NHB priložio uz žalbu, obzirom da se radi o odluci donesenoj u parničnom postupku, pa time po pitanju njenog merituma nije relevantna za ovaj stadij postupka.

Tijekom ispitnog ročišta NHB nije isticao nikakve prigovore u odnosu na tu tražbinu, odnosno prijavu te tražbine, osim što je istu osporio. A tražbina koja je osporena, mora biti svrstana u osporene tražbine.

Slijedom toga, kako je NHB na ispitnom ročištu 12. siječnja 2023. osporio tu tražbinu Vjerovnika, te nije isticao prigovore koje navodi tek u žalbi, nema pravni interes podnositi žalbu kojom traži da se ta tražbina izuzme iz osporenih tražbina, stoga je **žalba u tom dijelu nedopuštena.**

Nastavno na navedeno, sve prigovore koje NHB iznosi u žalbi, a koji se odnose na postojanje i visinu tražbine koju je osporio, može iznijeti tek u parnici. A kako je tražbina prijavljena na temelju ovršne isprave (VTSRH Pž 5314/2019-2 – *„Kada se osporena tražbina temelji na predstečajnog nagodbi, na parnicu se upućuje stečajni upravitelj kao osporavatelj tražbine da dokaže osnovanost svog osporavanja.“*), sud je ispravno, sukladno čl. 266. st. 4. SZ-a, na parnicu uputio osporavatelja, tj. NHB.

Kako je već navedeno, NHB je na ispitnom ročištu 12. siječnja 2023. osporio tražbinu Vjerovnika, pri čemu svako osporavanje tražbine, pa tako i ovo, podrazumijeva pravnu posljedicu iz čl. 265. SZ-a - dužnost suda da donese rješenje kojim će utvrditi u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su osporene pojedine tražbine.

U tom smislu, sud je donošenjem pobijanog rješenja udovoljio zahtjevu NHB, tj. tražbinu Vjerovnika utvrdio je kao osporenu. Stoga, kako druge zahtjeve na ispitnom ročištu NHB u odnosu na tu tražbinu ili prijavu te tražbine nije imao, donošenjem pobijanog rješenja sud je prihvatio zahtjev NHB, slijedom čega isti u tom dijelu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. O tome postoji i sudska praksa, npr. **VTSRH Pž-7064/08** – *„Odredbom iz čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92 i 112/99, 117/03 i 88/05, u daljnjem tekstu: ZPP), koja se u stečajnom postupku supsidijarno primjenjuje na temelju ovlaštenja iz čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99 i 129/00, 123/03 i 82/06, dalje: SZ) propisano je da je žalba nedopuštena „...ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe...“. Ne može se priznati pravni interes na žalbu onoj osobi o čijem se pravu ne bi moglo rješavati ni u ponovljenom postupku i o čijem je **zahtjevu u cijelosti udovoljeno**. Stečajni vjerovnik nema pravnog interesa pobijati dio rješenja kojim je odlučeno da je njegova prijavljena tražbina utvrđena.“*

Stoga se predlaže žalbu u ovom dijelu **odbaciti kao nedopuštenu**.

U Zagrebu, 20. veljače 2023.

Meta Solution d.o.o. po